

విజయ
వారి

మాయా బజార్

తెలక్కవి... తె.వి.రెడ్డి B.Sc (Hons)

నిర్మాతలు... నాగిరెడ్డి & చక్రవర్తి...

Maya Bazar (1957)

పాత్రదారులు

ఎన్.టి.రామారావు	శ్రీ కృష్ణుడు	సావిత్రి	శశిరేఖ
పి.నాగేశ్వరరావు	అభిమన్యుడు	ఋష్యేంద్రమణి	సుభద్ర
ఎన్.వి.రంగారావు	శుకేశ్వరుడు	సూర్యకాంతం	హిడింబ
రేలంగి	లక్ష్మణకుమారుడు	ఛాయ	రేవతి
గుమ్మడి	బలరామనుడు	సంఘ్య	రుక్మిణి
ముక్కామల	దుర్యోధనుడు	భానుమతి	రజని
సి. యస్. ఆర్.	కపి	యశోద	రాజరత్నం
ఆర్. నాగేశ్వరరావు	దుశ్శాసనుడు	సత్యవతి	బాల శశిరేఖ
మిక్కిలినేని	కర్ణుడు	అనంద	బాల అభిమన్యు
నాగభూషణం	సాత్యకి	బాబాజీ	చిన్నకృష్ణుడు
వంగర	కౌన్తి	రమణారెడ్డి	చిన్నమయ
రామలింగయ్య	శర్మ	మాధవపెద్ది	చారుకుడు
బాలకృష్ణ	సారథి		
కుటుంబరావు	లంబు		
నల్లరామమూర్తి	దంబు		

మాయాబజార్ కథా సంగ్రహం

తన 44రేణు పుట్టినరోజు పండుగకు సుబ్రద్ర, బాలాభిమన్యుడూ వచ్చారు. అభిమన్యుని దనుర్విద్యాసాహసం చూసి బలరాముడు ముచ్చటపడతాడు. శ్రీకృష్ణుని ప్రోత్సాహంతో, 44రేణు తన కోడలు మహాలక్ష్మి సుబ్రద్ర కోడుతుంది. అలాగే ఆరిపిస్తానని బలరాముడు చేతిలో చెయ్యివేసి చెల్లెలికి మాట ఇస్తాడు. పాండవులందరినీ అయిశ్వర్యవంతులతో సంబంధం నిర్మించినందుకు రేపటి వరమా నంద భరితంరావలసింది.

44రేణు అభిమన్యుడూ యుక్తవయస్కు లయారు.

అప్పుడు దుర్యోధాజిత సిగ్గుజయంగా రాజనాయం జరిపించి వచ్చిన శ్రీకృష్ణుడు, బల రాములవారి సత్కృతికాన్పి. 44రేణుకు ప్రయదర్శినిని కానుకగా ఇస్తాడు. ఎవరిచేతనైనా నిజాన్ని పలికించే మహిమ సత్కృతికంలోనూ ఎవరి ప్రయోగస్థువును వారికి చూపించే మహిమ ప్రయదర్శిని లోనూ ఉంది. నరే సత్కృతికాన్పి భద్రవరల్ని, అంబా ప్రయదర్శిని మహిమ ఏమిటో అని చూస్తారు. 44రేణు ఆ ప్రయదర్శిని తిరిగివచ్చే ప్రయోగంలో అభిమన్యుడు కనిపిస్తాడు. రేపటికి దనరాములు కనిపిస్తాయి. బలరామునికి దుర్లోయము కనిపిస్తాడు. కృష్ణునికి పాపిక లిగురవేస్తూ శకుని ప్రత్యక్షమౌతాడు. ఆ దుష్టుడు ఏ కనిపిస్తానో చూడుతున్నాడే అని శ్రీకృష్ణుడు భయపడతాడు.

మాయాబజార్ విశాయుడైన శకుని, మోక్షస్థలము మానంచేసి వారి సకల రాజ్యాన్పి, వారి నర్యనందవల్లీ కాజీన ఇస్తానని శవతంచేసి, దుర్లోయమనివేళ ధర్మరాజును జూదానికి పిలిపించే ఏర్పాటు చేస్తాడు.

ద్వారకలో యాదవప్రముఖు లందరూ స్వత్యవినేదంతో అజ్ఞానగా ప్రోపది ఆ ప్రసాదం పిని శ్రీకృష్ణుడు అమె కథయమిచ్చి, పాండవుల రాజ్యనర్యనందం దోచుకుని, దుర్లోయముడు, వారి నర్యనందం కోలాపని చెప్పతాడు. సాత్యకి ప్రముఖులు కొరవులమిడికి యుద్ధసన్నుతులు కాగా, వారిని వారింది, తాను దుర్లోయమనికి బుద్ధిచెప్పి, పాండవుల రాజ్యం అప్పించి వస్తానని, బలరాముడు హస్తినాపురానికి బయలుదేరి వెళతాడు.

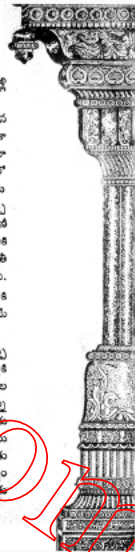
కాని వెళ్లిన పని ఒకటి; చేతుకువచ్చిన పని ఒకటి అప్పుట్టు, బలరాముడు, దుష్టులసన్నయం చేసిన అతి నన్నారాంకూ అతిముఖస్థుకుంకూ ఉద్దిపాయి, వారి కలలొల్లీ మాటలు నమ్మి కొరవులు

దర్శాత్ములు; పాండవులే దురాత్ములని నిర్ణయించడమే కాకుండా 44రేఖను లక్ష్మణుని కిచ్చి పెళ్లి చేసినది దక్షిణానాదికి మాటయిచ్చి వస్తాడు.

శ్రీకృష్ణుడు సుభద్రనూ అభిమన్యునీ ద్వారకకు తీసుకువస్తాడు. రాజ్యశ్రష్టులై వచ్చిన వీరిమీద రోషానికి మోక్షా పోతుంది. అన్యోన్యమురాగం గల 44రేఖ అభిమన్యులు వెన్నెలరాత్రి వాకా విహారం సర్వము చేసుకుంటారు. బలరాముడు వచ్చి 44రేఖను లక్ష్మణునికిచ్చి పెళ్లిచెయ్యాలనికీ మా తిక్కవచ్చానని చెప్పగానే రేవతి బ్రహ్మనందంపొంది, మొరాయిందిన 44రేఖను మేడమీద నిర్వంధంలో తిండుకుంది. కాని సెప్పాల రాగానే అభిమన్యుడు వచ్చి, బాలాబో నిచ్చిన నిర్బంధి 44రేఖను మొదటిమంది దింది, కాళ్ళూ రహస్యంగా వాకావిహారానికి వెళ్తారు. తటులువచ్చి ఈ వార్త చెప్పి గానే బలరాముడు రేవతి కోపంతో వీరిరానికి బయలుదేరతారు. ఈ సంగతి తెలిసి శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణి వారితోటి మనదే సెళ్లి 44రేఖాశ్రమమ్మల్ని రహస్యంగా పంపివేసి, రేవతి బలరాములు వీరానికి వచ్చేటప్పటికి వాకావించి కామం చేసితారు. వీరినిమాని తటులు పారబద్ధారసుకుని రేవతి బలరాములు కాంతవది....అ వాకావారసుకు ముచ్చటమని కామూ కాస్త వాకావిహారం చేసి వెళ్తారు.

లగ్నం నిర్ణయించుకుని శకుని ద్వారాశ్రమం చేస్తాడు. వారు నిర్ణయించిన లగ్నం వరునికి అచ్చిరాని బలరాముని సిద్ధాంతులు చెప్తకంటే, శకునితోబాటు శ్రీకృష్ణుడుకూడా ఈ పెళ్లి కిలగ్నమే మందిదస్త్రయ్యా అంటాడు. సంతోషంతో బలరాముడా లగ్నానికి పెళ్లి నిశ్చయం చేస్తాడు.

ఈ సంగతి తెలిసి, సుభద్ర రోషంతోనూ ముఠంతోనూ వచ్చి, వా కిచ్చిన మాట తప్ప న న్నవమానిస్తావా అన్నయ్యా అని బలరాముని అడుగుతుంది. ఇది నేను దుర్లోధన చక్రవర్తికి నిండువభలో అచ్చిన వరం, ఈ పెళ్లి జరిపి తిరతానంటాడు బలరాముడు. "అయితే సెప్ప వాకాపాల కప్ప బాక్యం శాశ్వతమనుకుంటున్నావా?" అంటుంది సుభద్ర. "వ్రతాపాల పెరట్ల నమ్మ చెందలేస్తా. వెయ్యిమంది అర్థులులా భీమంబాకూడా ఒక్క దుర్లోధనుని కాలిగొట్టి పాల"ంటాడు బలరాముడు. ఆ మాట విని అభిమన్యుడు రోషవది అయితే నిర్వయంగా నిర్ణయించేరని ఏర్పాటు చెయ్యండి; ఆ కొరవల్లందర్నీ చెండాది 44రేఖను నేను దక్కించుకుంటానంటాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు చమత్కారంగా సుభద్రనూ అభిమన్యునీ మందలిస్తున్నట్టు మందలించి శత్రువ్యం ఉపదేశించి, వీకు దిక్కున్నచోటికి పొమ్మంటాడు. వారు దైన్యకావానికి బయలుదేరగా, శ్రీకృష్ణుడు రహస్యంగా వారిని ఘటోత్కచుని ఆశ్రమానికి చేర్చమని బాధకునితో చెప్తాడు.

మబోత్కమడు తన అనుచరు లందరితో విరవిద్యావరీక్షల్లో ఉంటాడు. అప్పుడు అక్కడ ఉన్న భూమి దుందుభిద్వారా, అభిమన్యుని రథం తన అరణ్యంలోకి రావటం చూసి మబోత్కమడు అచిరుకాలంలోనే తన మార్గం మార్చి తన అనుచరుల్ని పంపిస్తాడు. అభిమన్యుడు ఆ మాయారాక్షసు ల్ని చూసి సూర్యునిగా అయిపోవటం చూసి మబోత్కమడు వ్యయంగానే వచ్చి అభిమన్యునితో తల వదలాడు. ఉదయం లోకి తయారకమైన అస్తయంత్రం జరుగుతుంది. దివరికి మబోత్కమడు ప్రయో గించిన ఒక శక్తిమాయ తెలుసుకోలేక దాని దెబ్బకు అభిమన్యుడు మూర్ఛితుడౌతాడు. అప్పుడు మభద్ర దుర్మర్యాదలు దరించి కృష్ణార్జునుల పేరులు వ్యరించి బాణం విడువబోగా, ఆ పేరులు విని బంధుత్వం వలన కరణు మూత్రా అంటూ మబోత్కమడు వచ్చి అమె కాళ్లమీద వడి తన వెరింగించుకుంటాడు. అభిమన్యుడు మూర్ఛితుడగానే పోయే లోకం లోకం రాతింగనం చేసుకుంటారు. హరింబనరా వచ్చి సుభద్రావివాహం తన ఆశ్రమానికి తీసుకువెళ్లి వందగలు జరిపి బ్రహ్మాండంగా ఆచరిస్తుంది.

తరువాత సంగతం ఆ సుభద్రా పుస్తకం " కిరీటాను మాయగా ఎత్తుకురా, అభిమన్యుని కిచ్చి పం ఆశ్రమంలో పెళ్లి చేద్దా" మని చెప్పి హరింబన మబోత్కమని ద్వారకకు పంపిస్తుంది.

ఒక రాత్రువేళ ద్వారకకు వచ్చి మబోత్కమడు అచిరు మాయాబద్ధుల్ని చేస్తుంటే, క్రిష్ణుడు, ఒక వృద్ధుని రూపంలో ఆశ్రమం కిరీటాను తన మాయల కథలు వ్రాలదనించి, దివరికి తెలిపెచ్చు కుని మబోత్కమడు తననే ప్రాత్రం చేయగా, దివ్యరూపంలో కనిపించి మబోత్కమని అక్కడ చేరు పల్లవిన వసులన్ని ఉపచేస్తాడు.

అక ద్రిస్తున్న కిరీటాను మాయాబలంతో మబోత్కమడు తన ఆశ్రమానికి తీసుకునిపోయి మభద్రుడు, హరింబనకు అప్పగించి, సరిగా ఆ లగానికే మాయాశ్రమం ల వివాహం జరిపించదని చెప్పి, తాను మాయాకిరీటాను ద్వారకకు వచ్చి ప్రవేశిస్తాడు. మాయాకిరీటాను పెళ్లికొతుల్ని చేస్తారు. లక్ష్మణుని తీసుకుని దుర్వందనుడు పెళ్లికి తరలివస్తాడు. మబోత్కమని రాక్షసులతో పెళ్లిపెట్టె "మాయాబజార్"లో పెళ్లివారికి మాయకిరీటాను, మాయపాలా వివాహం జరిపాడు. ముందు పెళ్లికొతుల్ని చూపండి పెళ్లి చేసుకోనని లక్ష్మణుడు వట్టువట్టగా, మబోత్కమడు మాయా కిరీటా విడిచిపోక వెళ్లి, బానుమతి రాజుని కలుసుకుని లక్ష్మణుడు మాయ విడిచివేస్తలతో వెదకొట్టి అక్కడ విద్యాలవారికి చేసిన విందువద్దాలని రహస్యంగా తాను గుటకాయస్తానా చేసి మక్కా పోతాడు.

పెళ్లివారిలో లక్ష్మణుని సారథి, దుర్యోధనుని పురోహతులూ మాకు కంబళ్ళు కాదు గింబళ్ళు కావాలని, తల్పాలు కాదు గిల్పాలు కావాలని పెళ్లిపెద్దలుగా ఉన్న రాక్షసుల్ని తంటాలుపెడతారు. వాళ్ళ రాక్షసులూలే నిర్బంది యిచ్చిన ఆ గింబళ్ళ గిల్పాలతో రాతంతా నానాతిప్పలూ వది కిక్కురు యింకా పెళ్లికి హాజరవుతారు.

ఇక పెళ్లిపిటలమీద కూర్చున్నప్పుడమీదమీది లక్ష్మణుడుమారుడు పేటిగిపాతాడు. మధ్యపట్టిన తెర పీచివేయాలంటాడు. కాలు తొక్కించేటప్పుడు పాణిగ్రహణం చేసేటప్పుడు పెళ్లికూతురుకి తన ప్రశాసనం చూపాలని కట్టిగా వెళ్ళుతాడు. మాయాశి అంతకన్న ఎక్కువగా వెళ్ళగా కటకటలాడిపోతాడు. తెలకరా వెట్టు శివనుని పెట్టిపప్పుడు శివేశు కౌటిగానూ కొండముచ్చగానూ కనిపించి లక్ష్మణుడు నింది పాతాడు. శివుని దుర్యోధనుడూ పుష్కలమ్మి వరవాలిడు తాళి కట్టమంటారు. తాళి కట్టవచ్చేటప్పటికి శివేశు పెద్దపల్లిగానూ చూతంగానూ కనిపించి లక్ష్మణుడు మూర్ఛపోతాడు. ఈ అల్లరి పెళ్లికొడుకుడు చూసి బలరామనికి కోపంవస్తుంది. "మీమందికా మంచివార్లమీ. ఇది నీ కూతురు కాదు, చూడు శివేశు రాక్షసి. ఇదంతా శ్రీకృష్ణుని మోసం" అని శివుని నిందిస్తాడు. ఎవరి మోసమో తెలుస్తుంది. ఈ పిశంపిద నిలితి మాట్లాడమని సొత్తుకి నత్తువతాన్ని చూపిస్తాడు. దుర్యోధనుడు వారిందినా వినక శివుని ఆ పిశం పిద నిలుస్తాడు. ఇక ఇది మనామ చూడతాడు. "చూడమేని పాండవుల రాజ్యం కావేగా. పిచ్చి మా పిటవారపు కాకపోయినా, పాండవుల కిక్కుటికి నీ పోయేం గానవ్వండి నహాయం లేకుండా చేరు టానికీ మీ సంబంధం ఒప్పుకున్నాం. నీవకీ మోసాగుల యాదవుడివి, నా మాయలో వడ్డా" వని శివుని విజం వలుకుతాడు. ఈ మోసం తెలియగానే బలరాముడు మండిపడతాడు. అప్పుడు మల్లోక్కచుడీ, అతని అనుచరులు నిబరూపాలు చాల్చి కొరవుల్ని నానాతిక్కలం చేస్తారు. వాళ్ళ కిరీటాలు కుంపప్పులు పాతాయి. హారాలు పాములుపాతాయి. అర్ధనారాలు చెట్లతో ఆ దుష్టచతుస్రయాలూ బుద్ధిచెప్పి మల్లోక్కచుడు వారిని మూటకట్టి హస్తినాపురంలో పారవేయిస్తాడు.

దివరికి మల్లోక్కచుడు చేసిన పనికి సంకోపించి బలరాముడు, దేవకి, కృష్ణుడు, దుష్టిని అందరూ అతని ఆశ్రమానికి వెళ్లి శివేశునిమమ్మల్ని దీపిస్తారు. ఇదంతా నా ముచ్చతుడు చేసిన పని కాదోమని హరింబ నంకోపిస్తే, కాదు ఇదంతా శ్రీ కృష్ణులవారి దివ్యలీల అని మల్లోక్కచుడు స్వీకరం చేయగా శ్రీకృష్ణ వరమాతృ అందరికీ విష్ణురూపదర్శనం జపారు. మంగళం.

Saikh.com

ముత్యపులు

శ్రీకృష్ణులు చెప్పినది శ్రీరస్తులనగు, చిన్నాది 49రేఖ వర్ణిల్లవమ్మా.
 వర్ణిల్లవమ్మా శర్మ వర్ణిల్లవమ్మా, చిన్నాది 49రేఖ వర్ణిల్లవమ్మా.
 నకల సాధాగ్రాంత రేవతీదేవి శర్మియి దయవల్ల వర్ణినియగను
 అయగనే పరములియి అలరామ వేపులే అనకులై జొనిన పరము లీయగను || వర్ణిల్ల ||

శ్రీ కళల చిలనిల్లు దుక్కిణీదేవి పినకల్లియి విన్ను గారామి కాయ
 అఖిల మహిమలు కలంగు శ్మవరమాత్మ లి పినకల్లియి నకల రక్షణలు కాయ || వర్ణిల్ల ||

మన వీరమాతయగు శ్రీ సుభద్రాదేవి మేనత్తయి విన్ను ముద్దు కాయగిని
 పాంచయివరాజు బాలు దళిమస్మితే జావమ్మ పిల్ల తన లాజమిని మురియ || వర్ణిల్ల ||

49 చెలికత్తెలు

అల్లిదర్శి అబలే లల్లిలలా పాటలే ఎవరెవరే కౌయిలయా కుమరా కుమరా కుమరా
 ఎవరెవరే వెమిళయా శక శక శక శక ఎవరెవరే ఎవరెవరే వమ్మిలిది నిల్లయా || అల్లిదర్శి ||

అల్లిదర్శి అమ్మాయికి చల చల్లని జోశ్యం చెప్పామా - చక చక్కని జోశ్యం చెప్పామా -
 యావన శోళం వర్ణమే - అది బావను తలమకు గర్వమే - ఆ బావే తన శిక వర్ణమే || అల్లిదర్శి ||

అన్న మాటకి అలుశండుకు - మరి అన్నదే చెప్పామా - వలదన్నా చెప్పామా
 మాతన విద్యల ప్రణీయకే - ఇదే ప్రతిభావంతుడె నీ బావా - అది చతుర చీరుడె నీ బావా || అల్లిదర్శి ||

మట్టికాణి మాలతి సంపెగ పూల బాణములు నేసెనూ
బాలామణి కా మురిసెనూ - తన పెళ్లికి బాధను పలికెనూ

|| అర్జునిర్తి ||

అభిమన్యు - ౪౩

అది :- నీవూ నను తలచినది నీవేనా నను పలచినది,
నీవేనా నామదిలో నిలిచి పూదయము కలవరపరచినది

|| నీవేనా ||

౪౩ :- నీవేలే నను తలచినది నీవేలే నను పలచినది
నీవేలే నామదిలో నిలిచి పూదయము కలవరపరచినది

|| నీవేలే ||

అది :- కలలోనే ఒక మలకువగా - ఆ మెల్లకువలోనే ఒక కలగా
కలయో నామయో వైష్ణవమయో శైలిలో ఆరియని అయోమయములో

|| నీవేనా ||

౪౪ :- కప్పులవెన్నెల కాఱుంది నా మనసున దుష్టలూ పూఱుంది
కనులను మనసును కలిగించి, మై నుకరించి పేన్నులరించి

|| నీవేలే ||

కృష్ణుని నామ కం

గోపికలు :- విన్నావ యశోదమ్మా! మీ చిన్ని కృష్ణుడు చేసినట్టి అర్జుని రిల్లరి పడులు.... || విన్నావ ||

యశోద :- అన్నెం షున్నెం ఎరుగని పాపడు మనుకొని నా చిన్నితనయుడు
మీం చేసె నమ్మా ఎందుకు రప్ప చేతురమ్మా....

గోపికలు :- అఁ మన్ను తినేవాడా! చెప్ప తినేవాడా?
కాలిగజ్జిల నందది సెయక పెల్లవలే మా యింట్లో దూరి
ఎక్కుగ కల్లిన ఉల్లందుకొని దుక్కలన్నీ క్రింద దిందుకొని
పాలన్నీ తాగేశవమ్మా పెరుగంతా తాగేశవమ్మా చెప్పంతా పెక్కేశవమ్మా

కృష్ణుడు :- ఒక్కడె ఎట్లా తినేశవమ్మా? ఎక్కడవైనా కలదమ్మా, అది ఎక్కడవైనా కలదమ్మా?
విన్నావకుమ్మా ఓ యశోద! గోపికరమణుల కల్లలూ ఈ గోపికరమణుల కల్లలూ....

గోవిండు :—అఁ ఎలా బాకరిస్తున్నావో! పాసి, వట్టివామంటే చిక్క తాదా!
వామంటే లోక యుక్తిని వన్ని గుమ్మము నొకరుగ కాయముండగా
ఒక రింట్లో విని గజ్జల గలగల ఒక రింట్లో విని వెలుగానము. (అహ. అంకిం.)
లోగ దొరికెనని హాయి చూడగా చుగున వెటకో వాటిపోయె
ఎలా వచ్చినవో ఎలా పోయెనో చిరిచి కృష్ణుడనే అడగవచ్చు....

కృష్ణుడు :—నాకేం తెలుసు. నే నిక్కడ లేంటి!

యశోద :—మరి ఎక్కడున్నావ్?

కృష్ణుడు :—కాళింది మదుగున విదమును కలపే కాళియు కలపై కాండవమాది
అవివనిర్వము నొకము జిన్న వేపుల చల్లగ కావే....

(ద్రావతి :—) ఛా కృష్ణా.... ఛా కృష్ణా ముకుందా మునోచినవా :
నిష్ఠ నిశా దిక్షా కృష్ణుడు దీనురాలి గనవా? కృష్ణా : ఛా
దీనగది గనవా.... కృష్ణా కృష్ణా కృష్ణా....

అభిప్రాయము - 48

అది :—చూపులు కలసిన శుభవేళా ఎందుకు నీ కీ కలవరము ఎందుకు నీ కీ కలవరము
అల్లావముగా నే నూహించిన అందమి నీలో చిందనాటి || చూపులు ||

49 :—చూపులు కలసిన శుభవేళా ఎందుకు నీ కీ వరవరము ఎందుకు నీ కీ వరవరము
ఏకాంతములో ఆనందించిన నా కలలే నిజమాయెనులే || చూపులు ||

అది :—అలావనలా వల్లావములా కలకల కోకిల గీతములే
చెలవములన్నీ చిత్ర రచనలే చలనము లోహా నాట్యములే || చూపులు ||

49 :—కరములవలనే చతురోక్తులను చురుకుగ విసలే నైజములే
అద్భావమున విరచిపారమే చెరికడ నోహా శౌర్యములే || చూపులు ||

ఆభిమన్యు - 44

43:—అహరి అహరి అహరిలో ఓహూ జగమే ఊగెనుగా - ఊగెనుగా - ఊగెనుగా
 44:—అహరి అహరి అహరిలో ఓహూ జగమే ఊగెనుగా - ఊగెనుగా - ఊగెనుగా
 ఊహ వ్యధుల విలాసములతో విరిసె చెన్నైల వరవడిలో
 పూల వెలపుతో ముడుచుములాటి పిల్ల వాయువుల లాలనలో అహరి అహరి
 45:—అలల అలల అలల కలపులు చెలరేగి ఈ కలకలలో
 —మయుమరమందె ప్రేమబోకలో హయగ చేసె విహరణలో
 అది, 46:—అహరి అహరి అహరిలో ఓహూ జగమే ఊగెనుగా, ఊగెనుగా, సాగెనుగా.

వారుక

తళి తళి తళి తళి వేవా బాగున్నదయా నీ మాతా బహు బాగున్నదయా నీ మాయా ॥
 ఒకరికి భేదం ఒకరికి మోసం నీకలము తెలుసా నీకు విభేదం
 నీ వా చెవరో నై వా చెవరో ఆ విధిలై నను తెలియదయా ॥ బాగున్నదయా ॥
 మఖ యుజాలతో గుంజాటననదు లోకము నీ చెలకాటమయ్యా
 తిలలు మాయలు నీ గుణజతలూ తెలిసిన వారి ముద్దులయా ॥ బాగున్నదయా ॥

ఘటోత్కచుడు

అష్ట దిక్కులచి కుంబ్రాలపై మన - కుంభధ్వజము గ్రాల మూలవలదె!
 గగన హితాళ లోకాలలోని వసుస్త - భూతకోటులు వాకె మ్రొక్కవలదె!
 విదేశమైన నా ఆదేశముడ నది - నంతమాత్రుల అరుగవలదె!
 "నై నై ఘటోత్కచ! నై హి ఘటోత్కచ!" - అని దేవగురుడె కొంభాదవలదె!
 ఏవె యా యుర్వివెల్ల కాసించవలదె, ఏవె ఐశ్వర్యమెల్ల సాదించవలదె,
 ఏవె మన భంధు హరులకు మనక లప్పి - కట్టవెట్టిన మనకీర్తి కొట్టవలదె!

అభిమన్యు - 49

48. — నీ కోపము నే జీవించునది ఈ విరహములో ఈ నిరాలలో **॥** *నీ కోపము* **॥**
 వల్పులకుడా చిత్రద్రునివా మనమన వెలుగే లేకపోయినా **॥** *నీ కోపము* **॥**

అధి : — విరహముకూడా సుఖమేకాదా నిరతము చింతన మధురముకాదా
 నియము లేకల విరహముల నిలువను గనలేదా
 నీ యాపె నే ధ్యానించునది నా హృదయములో నా మనస్సులో **॥** *నీ యాపె* **॥**

49. — హృదయము నీకో పితరీపోయినా మదిలో ఆకలు మాసిపోయినా
 మన ప్రేమకనే మరి మరెక్కడి ప్రాణము నిలువకొనీ నీ కోపము నే జీవించునది.
 అధి : — మోక్షమనైనా కలలో నైనా కొలుకును విన్నే ప్రణయదేవిగా
 లోకమున్న వికమయినా ఒక వాదానెవగా... నీ యాపె నే ధ్యానించునది.

49 : — ఈ విరహములో ఈ నిరాలలో నీ కోపము నే జీవించునది.

మితాత్మ యదు

దురహంకార మబాదులై ఖలులు మిరహంబు గావించెరి!
 ఆరరీ! వారికి శృంగభంగమును చేయుకా లేరాక! లోకం ది
 కరు దీ వీర మతోక్తయందు! అవి ప్రకృష్టా చేసినాకా త్వదిగా
 కురుదంశమ్ము దహించెదా యదుకుల శత్రులు గావించెదా!

మాయాబావారు — అహోసనం

- 1. దయచేయండి దయచేయండి తమంత వారికి లేరంది ॥
 అతి ద్రవ్యాత్ములు అతి వృద్ధ్యాత్ములు అతి ధీమంతులు మిరంది
 తగు నైవారం తగు నక్కారం తగుమాత్రంగా గైకోండి
 తమంత వారికి తమరంది - యీ తతంగమంతా తమకంది
 నై నై నై నై నై నై నై జియ్యో.....

2. పెళ్లికమారా, రావయ్యా, మా భాగ్యంకొద్ది దొరికావయ్యా ||
ముల్లోకాలను చెదకి తెచ్చిన అల్లాడవంటి నీవయ్యా
ముల్లోకాలను గాలించి తెచ్చిన అల్లాడవంటి నీవయ్యా,
పల్లకి విక దిగి రావయ్యా, తతంగమంతా నీకయ్యా, యీ
తతంగమంతా నీ కయ్యా వ్రాస్తా, వైవై కైకై గైగై జియ్యా....
3. కిరీటాలు, కిరీటాలు | కిరీటాల కిరీటాలు | ధగధగ కిరీటాలు |
దరించినంతనె తేలిలో మెరయును ఒకటి యొవనలు బ్రహ్మాండముగా
శిరస్థానములు శిరోహార్యములు శిరోజ రక్షలు కిరీటా తివె
అందుకోండయ్యా దొరలు ముందుకు రండయ్యా
4. హారాలు, మణిహారాలు, నతకాలు, నవ నతకాలు ||
మణిబంధులూ భుజబంధులూ అందాలకు అనుబంధాలూ
వింత చీరెలూ - వింత మణుగులూ నతకాలకు సంబంధాలూ
అందుకోండయ్యా తల్లూలు ముందుకు రండయ్యా
5. రక్షలు రక్షలు వాని రక్షలూ నాళ్లు కిక్కిలో బాల కిక్కిలూ ||
తొడిగిన తోడనె - తోధిమి తోధిమి, అయిదు వేయగనె - తొత్తక తొత్తక
వేలమీద విక విలువగ నీయక కులసాగ మిక్కిల నీటిరసజీవ రక్షలు రక్షలు ||
6. ఒకటి మా వయనూ ఓ రాజా ఒకటి మా సాగనూ ||
నయగారము నా కళరా వయ్యారము నా వలరా - ఒయి
వేనే నీ బోయరా వేనే నీ యాయరా వన్నె చిన్నె బెన్నెరా ఓ రాజా ||
వరనకతో యిది జానరా రసికతతో యిది రాజరా, ఒయి
చిన్నె కరితిరా చిన్నె చేరితిరా వన్నె చిన్నె బెన్నెరా ఓ రాజా ||

మాయకళి :

అహ నా పెళ్లంట ! ఒహె నా పెళ్లంట !
వీకు నాకు పెళ్లంట - లోకమెల్ల గొలంట బాం - బాం - బాం

|| పాట ||

వీరాధి వీరులంటు - చరణీ కువీరులంటు

భోరు భోరుమంటు - మా పెళ్ళివారు వచ్చిరంటు అప్పబ్బబ్బబ్బ

|| అవు నా ||

పాపాకుమారివంటు - చాలా సుకుమారినంటు

|| అవు నా ||

పెళ్ళికొడుకు వస్తుమాని - మురిసి మూర్ఛపాక్షనంటు ఆయ్యోయ్యోయ్యో.....

తాళి కట్టవచ్చునంటు - తగని పిగ్గు నాకంటు తాళి - కట్టవచ్చునంటు -

నిజ నిజమమ్మ మాదచవమగ తాళి కట్టవచ్చునంటు -

ఎవ ప్పాద - మమమ్మమ్మ - గగ్గూమ - రిగమన తాళి కట్టవచ్చునంటు -

తనం ప్రేం ప్రేంక - తనం దిం దింక తనంక తనంక అటు తంకాం -

ఇటు తంకాం తంకాం - తంకాం - తంకాం - వనివన మగరిన

తాళి కట్టవచ్చునంటు - తగని పిగ్గు నాకంటు

మరిమనుగు చాటువేసి - దాగుకుమారుల లాడెనంటు అప్పబ్బబ్బ.....

మాయాశక్తి లక్ష్యమునుమారుడు

లక్ష్మణ :—నుందరి నీవంటి వివ్యవ్యయములు ఎందుకు వెలుకొన వీరుకదా - నీ అందా చందాలింక నావేకదా నుందరి - ఓహె సుందరి

మాయాశక్తి :—దురం, దురం!

లక్ష్మణ :—దురమెందుకు చెలియ వరియంది వచ్చిన అర్ధాక్షత్రుడ నింక వేవేకదా - మన పెళ్ళివేడుక లింక రేపికదా నుందరి ||

మాయాశక్తి :—రేపికదాకా అగాలి!

లక్ష్మణ :—అగుమందు నీతియ అరమర లెందుకే పిగ్గునులప్పి నాకు వచ్చేకదా - నీ వగల నా విరహము చెప్పేకదా నుందరి ||

మాయాశక్తి :—హెచ్చితే ఎలా? పెద్దలువారు!

లక్ష్మణ :—పెద్దలువారంచు పుట్టలెందుకే రమణి వద్దకు వెరిన పతివేకదా - నీ ముట్టముచ్చట లింక నావేకదా నుందరి ||

ఘటోత్కచుడు

వివాహ బోజనము - వింజైన వంటకము వియ్యాల వారివిండు - ఓహోహే నాకే ముందు || వివాహ ||
 జీరార గారెల్ల - అయ్యార మారెల్ల ఓహోరార! అరిసెబుల్ల - ఇవెల్ల నాకే చెల్ల
 బళార! లబ్ధులందు - హాసిత పోణలిందు బలీ జీలినిముందు - ఇవెల్ల నాకే విందు || వివాహ ||
 మయార! అమ్మకాలు - పులిహోర వస్తుకాలు వస్తురై పాయసాలు - ఇవెల్ల నాకే దాలు || వివాహ ||

శకుని

శకుని తప్పకాలు, శనియేల నని కదా బాధు, నిజమి నేను నంత మమత -
 శాని మనులవైన శాతేనశని గాని మానిపోవలేనె మాయలాడి!

ఘటోత్కచుడు

ప్రాతిశయమున తృప్తు నైట్లవ్వ గర్వ - ముప్పొప్పులు, పిరిల్ల దుమ్ముహాళి
 కలియు కాలము దగ్గర కలవటంచు బాధిశిష్యుత్వ బ్రతుకుండు పొందు పొందు |
 పాండవులై కాదు, పాండవ బంధుకోటి - బంధు బంధుల బాధుల బంధులందు
 ఎవరి నెదిరింతులేని మికిదియొ కాస్తా - తప్పి కలిగుండుట ఘటోత్కచుని మాట!

ఘటోత్కచుడు

జై నక్కనంకల్ప జై శేవకల్పా!
 జై దుష్టవంహార, జై దీనకల్పా! జై భక్తపరిపాల, జై బాగ్జాలా!
 విష్ణు బరిపించేటి నీ చిత్రకథలు | ద్రావిడా, మానివా, వినిన ఎల్లదము
 శుభవందలు గలిగి వర్షిల్లగలరు! ముఖాంతులను గలిగి శోభిల్లగలరు.

ఈ పాటలు హెచ్. యం. పి. డి. కొలంబియా రికార్డులలో వినండి.

టెక్నిషియన్లు

<p>కథ, మాటలు, పాటలు పింగళి నాగేంద్రరావు</p> <p>సంగీతం పుంటసాల</p> <p>చాయాగ్రహణం మార్కస్ జార్జ్</p> <p>శబ్దగ్రహణం పి. కృష్ణమూర్తి, పి. శివరాం, పి. వి.</p> <p>ప్రాసెసింగ్ ఎన్. సి. సేనగుప్తా</p> <p>ఆర్ట్స్ గోవింద్ కళాధర</p>	<p>అభరణములు జయరాం</p> <p>డాన్సు ప. కృష్ణమూర్తి :: గోపినాథ్</p> <p>ఆర్కెస్ట్రా పి. కృష్ణమూర్తి</p> <p>ఎడిటింగ్ జంబులింగం :: కల్యాణం</p> <p>మేకప్ వీతాంబరం :: భక్తవక్త్రులం</p> <p>స్టైల్స్ ఋషభేంద్రయ్య</p> <p>ప్రాడక్షన్ ఇన్‌చార్జ్ జగన్నాథ్ :: చలవతిరావు</p>
--	--

సహకార : పుంటసాల, మాధవపెద్ది, లిల, పవిత్రకుమారి, సుశీల, జిక్కి

సృష్టం : గోపినాథ్, లలితారావు, యం.వి. రీజా, సరోజ

దర్శకుడు : కె. వి. రెడ్డి, B. Sc. (Hons)

నిర్వహణ : నాగిరెడ్డి, చక్రపాణి

స్టూడియో : వాహిని

నిర్మాతలు : విజయ

PRINTED AT THE S. S. PRESS (HYDRA) LTD., HYDRABAD

విజయ వారి
రాజ్యోప చిత్రము

అప్పుచేసి చప్పుకూడు

డైరెక్టర్..... ప్రసాద్
నిర్మాతలు.... నాగిరెడ్డి & చక్రపాణి